

צו לפי סעיף 56(א) לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981

החלטה 10-18

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד יונתן ברג

לבין:

הנקבל

רוקח יעקב רבייב

ע"י ב"כ - עו"ד זוהר יהלום

ה ח ל ט ה

העובדות

1. בתקופה הרלוונטית בשנת 2012, היה הנקבל, רוקח יעקב רבייב (להלן – **הנקבל** או **רבייב**), רוקח מורשה. ביום 5.1.12 הגיש הנקבל בקשה למינוי כרוקח אחראי לבית המרקחת "מזכרת בתיה" במזכרת בתיה (להלן – **בית המרקחת**). בבקשה פורטו שעות העבודה בהן התחייב הנקבל לעבוד כרוקח בבית המרקחת, לפחות 32 שעות בשבוע.

יצוין, כי בהתאם לנוהל מס. 16 של אגף הרוקחות, משנת 1999, על הרוקח האחראי לעבוד בבית המרקחת המנוהל על-ידו לא פחות מ-30 שעות בשבוע, הפרוסות לאורך חמישה ימים, לפחות.

2. במהלך שנת 2012 התברר למשרד הבריאות שהנקבל לא עבד בבית המרקחת את השעות הנדרשות, וכי במקביל הוא עבד גם בבית מרקחת נוסף, "רמת חן", ברמת גן (להלן – **בית מרקחת 2**). בעקבות מידע זה, נערך בירור עם הנקבל והוא חתם על תצהיר כוזב, לפיו הוא משמש כרוקח אחראי בבית המרקחת בין השעות 08.30 – 13.30, למרות שבפועל עבד באותן שעות, או חלקן, בבית המרקחת 2.

3. ביום 31.7.12 עזבה הרוקחת האחראית בבית מרקחת 2 את תפקידה, והנקבל קיבל אישור מהרוקחת המחוזית להחליפה כממלא מקום למשך שבועיים. בפועל, שימש הנקבל בתפקידו מעבר לשבועיים, בניגוד לאישור שקיבל, וזאת חרף הוראות שקיבל ממשרד הבריאות לסגור את בית המרקחת, בהעדר רוקח אחראי.

4. בנוסף לאמור לעיל, התעלם הנקבל מדרישתה של עו"ד שולי לרמן מיום 25.10.12 להפקיד את הסמים ומסמכי הסמים של בית המרקחת 2 בלשכת הבריאות. בבקורת שבוצעה בבית המרקחת 2 ביום 30.10.12, סירב הנקבל להציג את מלאי הסמים וכן את הרשומות והמסמכים, אותם בקשו מפקחי לשכת הבריאות לתפוס ולהחרים.

הקובלנה

5. נוכח התנהגותו המפורטת לעיל, החליט המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בועז לב, ביום 5.2.14 להגיש כנגד הנקבל קובלנה מתוקנת, על כך שנהג בדרך שאינה הולמת את מקצוע הרוקחות, כאמור בסעיף 56(א)1 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981.

הדיונים בוועדת המשמעת

6. בעקבות הגשת הקובלנה, התמנתה ועדת משמעת לדון בה, בהרכב: מגר' ישראל פארן – יו"ר, מגר' יונתן נלסון ועו"ד זמירה גולדנר – חברים. הנקבל כפר במיוחס לו בכתב הקובלנה, ועל כן התנהלו דיוני הוכחות בפני הוועדה.

בפתח הדיון, העלה ב"כ של הנקבל, עו"ד זוהר יהלום, מספר טענות של "הגנה מן הצדק", לפיהן לא היה מקום להגיש את הקובלנה נגד הנקבל, ודינה להימחק. בהחלטה מנומקת ומפורטת, דחתה הוועדה את טענת ההגנה מן הצדק ברובה, בכפוף למחיקת חלק מן הקובלנה המתייחס לאירועים שאירעו בבית המרקחת במזכרת בתיה.

7. עוד העלה ב"כ הנקבל טענה בדבר היעדר סמכות לוועדה לדון בקובלנה, שכן ביום 7.10.17 נכנס לתוקפו תיקון מס. 24 לפקודת הרוקחים, התשמ"א-1981 (להלן – **הפקודה**), אשר קבע כללים שונים לדיון בקובלנות כגון דא. אשר על כן, סבור עו"ד יהלום כי ועדת המשמעת שהוקמה, לפני התיקון לפקודת הרוקחים, אינה מוסמכת לדון בעניינו של הנקבל.

בשתי החלטות מנומקות, מיום 1.10.17 ו- 29.10.17, החליטה הוועדה לדחות את הטענה, וקבעה כי נתונה בידיה הסמכות לדון בקובלנה, אשר הוגשה כדן **טרם** נכנס לתוקפו תיקון 24 לפקודה. עוד ציינה הוועדה, כי: **"... עיקרי ההתיקון נוגעים לייעול ושיפור הליכי הדין המשמעתי ולא קיים שוני מהותי בהרכב חברי הוועדה, בעבירות המשמעת שבסמכות הוועדה לדון בהן ובאמצעי המשמעת שבסמכות הוועדה לנקוט כנגד רוקח (התוספת מסוימת)".**

8. ייאמר כבר עתה, שהנני סומך את שתי ידיי על החלטות הוועדה הנכבדה – הן באשר לדחיית הטענה של הגנה מן הצדק והן לעניין חוסר הסמכות. הוועדה בחנה את הטענות השונות ברצינות וביסודיות, ומסקנותיה מקובלות עליי לחלוטין. אגב, לא ברור לי איזו ישועה הייתה צומחת לנקבל אם הייתה טענתו בדבר היעדר סמכות הוועדה לדון בקובלנה מתקבלת, שאזי סביר להניח שהייתה מוגשת קובלנה חדשה עפ"י התיקון לפקודה, שכן הנקבל לא יכול היה להינות משני העולמות.

החלטת ועדת המשמעת

9. בדוח שהגישה הוועדה ביום 5.9.17, היא קבעה כי הוכחו בפנייה המעשים המיוחסים לנקבל, ועל כן היא ממליצה לקבוע כי הוא נהג בדרך שאינה הולמת את מקצועו, ובכך עבר עבירה לפי סעיף 56(א)1 לפקודת הרוקחים. הוועדה בחנה ביסודיות, כאמור את טענותיו המשפטיות של ב"כ הנקבל, בדבר היעדר סמכות שבדין של הרוקחת המחוזית וגורמים נוספים ודחתה אותן. עוד קבעה הוועדה, כי הנקבל בחר מרצונו שלא לציית להוראות הרשות, וחזר והפר את ההוראות שקיבל, פעם אחר פעם.

עוד קבעה הוועדה כי:

"מצאנו כי הרוקחת המחזיית פעלה כדין, בהתאם לסמכותה, במינוי הנקבל כממלא מקום רוקח אחראי לתקופה של ארבעה עשר יום. עוד סברנו כי המינוי לא התחדש באופן אוטומטי, אלא היה קצוב בזמן".

10. עוד דחתה הוועדה את טענתו של הנקבל, כי פעל עפ"י ייעוץ משפטי שקיבל מעורך דינו, וכי יש בכך כדי לפטור אותו מאחריות. הוועדה קבעה כי לא היה מקום "להסתמכות עיוורת" של הנקבל על עצת עורך דינו, וכי **"לא ניתן לקבוע כי הנקבל פעל בתום לב, וכי הסתמכותו על הייעוץ המשפטי שקיבל הינה כנה וסבירה"**.

אשר על כן, ממליצה הוועדה להרשיע את הנקבל במעשים המיוחסים לו, כמפורט בסעיפים 195 – 198 לחוות הדעת מיום 5.9.17. בכך נהג הנקבל בדרך שאינה הולמת את המקצוע, כאמור בסעיף 56(א)(1) לפקודת הרוקחים.

11. בעקבות ההמלצה להרשיע את הנקבל במיוחס לו, התקיים דיון בפני הוועדה לגבי אמצעי המשמעת שמן הראוי להטיל עליו. ב"כ הקובל ביקש להתלות את רישונו של הנקבל לתקופה ראויה, נוכח התנהגותו החמורה בפרשה זו. ב"כ הנקבל, לעומתו חלק בטיעונו על מסקנות הוועדה בדוח שהגישה ביום 5.9.17, ואף תקף את התנהלות הרוקחת המחזיית, ושב וטען כי היא פעלה ללא סמכות והתנהלותה כלפי הנקבל "הגיעה כדי רדיפה".

12. בדוח שהגישה ביום 4.3.18 לענין אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל, קבעה הוועדה בזו הלשון:

"אין להקל ראש בחומרת מעשיו של הנקבל ובהתנהלותו מול הרשויות. רוקח אחראי הינו שלוחו של משרד הבריאות ביישום הוראות החוק, התקנות ושמירת בריאות הציבור. מכאן גם הדרישה בחוק ובנוהל להתנהגות ללא רבב, ידע מעמיק בדיני הרוקחות וניסיון מקצועי מוכח... בנסיבות אלה התנהלותו של הנקבל תוך הפרות חוזרות ונשנות של הוראות הרוקחת המחזיית, לאורך פרק זמן של למעלה מחודש ימים, מהווה פגיעה קשה בהתנהגות ההולמת המצופה מרוקח בכלל ורוקח אחראי בפרט" (סעיף 49 לדוח הוועדה).

הוועדה שבה ודחתה את טענותיו של ב"כ הנקבל כנגד התנהלותה של הרוקחת המחזיית, וקבעה שהיא פעלה כדין ובהתאם לסמכותה עפ"י הפקודה.

13. הוועדה התחשבה לזכותו של הנקבל בעינויי הדין שעבר במהלך התקופה הממושכת של חמש שנים בהם התנהלו דיוני הוועדה ועד למתן ההמלצה הסופית בעניינו, וכן כי הוא הורחק מתפקיד רוקח אחראי למשך שנתיים.

החלטה

14. לאחר שקראתי בעיון את דוחות הוועדה השונים ובחנתי את חומר הראיות בתיק זה – לא מצאתי כל פגם בהמלצות הוועדה – הן בהחלטות הביניים שנתנה והן בהמלצה להרשיעו כמפורט בדוח מיום 5.9.17 (סעיפים 195 – 198).

הוועדה היא שהתרשמה באופן ישיר ובלתי אמצעי מהעדויות והראיות שהיו בפניה, לרבות עדותו של הנקבל עצמו, ולא מצאתי כל מקום להתערב בקביעותיה – הן העובדתיות והן המשפטיות – המבוססות כהלכה, בעיניי.

15. גם אמצעי המשמעת עליו ממליצה הוועדה – שישה חדשי התליית רישיון – נראה סביר וראוי, בנסיבות המקרה. מקובלת עליי עמדת הוועדה, כי אלמלא הימשכות ההליכים בפרשה זו "ובנסיבות אחרות היינו ממליצים על אמצעי משמעת יותר משמעותיים יותר עד כדי התליית רישיונו של הנקבל לתקופה של מספר שנים".

התנהלותו של הנקבל, אשר שב והפר את ההוראות החוזרות ונישנות שניתנו לו ע"י רשויות המוסמכות במשרד הבריאות – בסמכות מלאה ובהתאם להוראות הדין, יש להדגיש – הינה רעה וחמורה, בעיניי וראויה לתגובה עונשית ראויה והולמת.

15. אשר על כן, החלטתי לאמץ את המלצות הוועדה, והנני מורה להתלות את רישיונו של הנקבל, הרוקח יעקב רבייב, למשך שישה (6) חדשים, החל מיום 15.5.18.

ניתן היום 17.4.18, ב' אייר התשע"ח..

המזכירות תעביר לצדדים העתק החלטה זו.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)